

РЕШЕНИЕ

№ 784

гр. София, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов
Анна Кофинова

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
в присъствието на прокурора Х. Люцк. А.
като разглежда докладваното от Александра Йорданова Въззивно частно наказателно дело № 20231100604200 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С определение от 29.05.2023 г. по НЧД № 1054/23 г., СРС, НО, 115-ти състав е извършил групиране на наказанията, наложени на осъдения Г. Р. Т. като е определил на основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 НК едно общо най- тежко наказание между наложените по НОХД № 5053/2022 г. по описа на СРС, НО; НОХД № 10898/2022 г. по описа на СРС, НО; НОХД № 15068/2020 г. по описа на СРС, НО; НОХД № 14470/2022 г. по описа на СРС, НО, а именно - наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година и 1 /един/ месец.

Съдът на основание чл. 23, ал. 3 от НК е присъединил към определеното най-тежко наказание в размер на 1 /една/ година и 1 /един/ месец „Лишаване от свобода“ наказанието „глоба“ в размер на 600 лв. по НОХД № 14470/2022г. по описа на СРС, НО.

Съдът на основание чл. 24 от НК е увеличил така определеното общо най- тежко наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година и 1 /един/ месец с още 3 /три/ месеца, поради което постановил да се изтърпи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година и 4 /четири/ месеца.

Съдът на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС е определил първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“.

Съдът на основание чл. 25, ал. 2 от НК е приспаднал от така определеното и увеличено общо най-тежко наказание „Лишаване от свобода“ изтърпяната част от наказанието, наложено на осъдения по НОХД № 5053/2022 г. по описа на СРС, НО.

Съдът на основание чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от НК е приспаднал от така определеното и увеличено общо най-тежко наказание „Лишаване от свобода“, времето пред което осъденият е бил задържан с МНО „Задържане под стража“ и по реда на ЗМВР, по всички дела включени в съвкупността.

Срещу определението е постъпила жалба от осъдения Г. Р. Т. ,чрез неговия упълномощен защитник - адв. Г. , с която се иска да се отмени определението на СРС , в частта относно приложението на чл.24 от НК , което да не се прилага .

Въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК прецени, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на осъдения, както и разпит на свидетели и вещи лица.

В съдебното заседание пред въззивната инстанция защитникът на осъдения Т.-адв.Г. моли за уважаване на жалбата по съображенията изложени в нея. Твърди че първоинстанционният съд е приложил неправилно чл.24 НК, като моли съда за съдебен акт, с който да бъде отменено увеличаването на наказанието.

Представителят на държавното обвинение намира обжалваното определение за правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено, а жалбата да бъде оставена без уважение.

В правото си на лична защита, осъденият Т. се придържа към казаното от защитника си. В последната си дума моли да се измени определението на СРС в частта за увеличение на наказанието му, като същото бъде премахнато.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалвания съдебен акт, изложеното във въззивната жалба, както и доводите, направени в съдебното заседание и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, по отношение на неговата законосъобразност, обосновадост и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

Софийски районен съд е провел производството по гл. XXI НПК законосъобразно, в съответствие с всички приложими разпоредби на НПК и НК. Изложил е изчерпателно мотиви в подкрепа на своите фактически и правни изводи. Съдебният състав е достигнал до своето заключение на базата на надлежно събрани и проверени доказателствени средства. Същият е извършил всички възможни и необходими действия по разкриване на обективната истина в съответствие с чл. 13 НПК - приложил е по делото допустими, необходими и относими доказателствени средства. Съдебният състав е изградил вътрешното си убеждение посредством един обективен и всестранен анализ на всички обстоятелства, според изискванията на чл. 14 НПК. По реда на чл. 11 НПК е осигурено еднакво прилагане на законовите разпоредби спрямо страните в наказателния процес. По смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, настоящият съдебен състав не установява извършване на съществено процесуално нарушение от страна на първоинстанционния съдебен състав. Страните са били редовно призовани за съдебните заседания, а правото на защита на осъдения е осигурено по смисъла на чл. 15 НПК. В допълнение, съдебният акт е постановен от законен състав по реда на чл. 28, ал. 1, т. 2 НПК.

Делото пред СРС е протекло по реда на чл. 306, ал.1, т.1 от НПК и е било образувано по предложение на Софийска районна прокуратура за групиране на наложените на осъдения Г. Т. наказания по НОХД № 5053/2022 г. по описа на СРС, НО, 22 състав, по НОХД 10898/2022 г. по описа на СРС, НО, 15 състав, по НОХД 15068/2020 г. по описа на СРС, НО 136 състав и по НОХД 14470/2022 г. на СРС, НО,115 състав.В предложението е застъпено и обстоятелството, че са налице предпоставките за увеличаване по реда на чл.24 НК на общото наказание с една втора , а именно шест месеца.

Първостепенният съд е направил правилния и законосъобразен извод, че в случая са налице предпоставките на чл.25, вр. чл.23, ал.1 НК за определяне на осъдения Т. едно общо най-тежко наказание за извършените от него престъпления, за които е бил осъден по НОХД № 5053/2022 г. по описа на СРС, по НОХД 10898/2022 г. по описа на СРС,по НОХД 15068/2020 г. по описа на СРС и по НОХД 14470/2022 г. по описа на СРС.

Престъплението по НОХД №5053/2022г. по описа на СРС е довършено на 25.02.2022г.Съдебният акт е влязъл в сила на 20.04.2022г.Престъплението по НОХД №10898/2022г. по описа на СРС Т. е извършил на 12.02.2022г., съдебният акт е влязъл в

сила на 04.11.2022г.Престъплението по НОХД15068/2020г. по описа на СРС е извършено на 03.02.2019г. и влязло в законна сила на 10.11.2022г., престъплението по НОХД № 14470/2022г. е извършено на 01.10.2021г. и е влязло в законна сила на 16.11.2022г.Следователно Г. Т. е извършил същите, преди да има влязъл в сила съдебен акт за кое и да е от тях и е налице реална съвкупност. Най –тежко е наказанието, наложено на Т. по НОХД № 15068/2020г. по описа на СРС, НО, 136 състав, а именно една година и един месец „лишаване от свобода“, което правилно СРС е определил като общо най-тежко, което следва да се търпи при първоначален строг режим предвид изричните разпоредби на ЗИНЗС.

С оглед изисканите справка за съдимост, бюлетини за съдимост и справка от СРС, НО, 115 състав първостепенният съд е констатирал, че до момента на постановяване на определението от първата инстанция Т. е бил осъждан многократно, като същевременно са били извършени и групирания на наложени на Т. наказания.

Както е посочил и първостепенния съд престъпленията по цитираните дела са извършени от Т. преди да е имало постановена и влязла в сила присъда за което и да е било от тях, поради което те се намират в съвкупност и за тях са налице основанията на чл. 25 вр. чл. 23 от НК. Ето защо и правилно съдът е определил на Т. едно общо най - тежко наказание измежду наказанията, наложени му по цитираните НОХД, а именно - "Лишаване от свобода" за срок една година и един месец „лишаване от свобода“, което правилно СРС е определил като общо най-тежко, което следва да се търпи при първоначален строг режим.

В съответствие с нормите на чл.25, ал.2 и чл.59, ал.1 НК първостепенният съд правилно е приспаднал от така определеното общо наказание времето, през което осъдения е изтърпявал наказания по кумулираните съдебни актове и времето, през което осъденото лице е било задържано,вкл. По реда на ЗМВР и с МН „Задържане под стража“ и „Домашен арест“.

Правилно първоинстанционният съд е счел, че с оглед на обществената опасност на дееца и неговото съдебно минало, следва, на основание чл. 23, ал. 3 НК, да присъедини изцяло наложената глоба в размер на 600 лева по НОХД № 14470/2022 г. по описа на СРС.

Въззивният съд провери обстойно обжалваното определение в атакуваната му част, с която на основание чл.24 Нк е било увеличено общото на-тежко наказание с три месеца и прецени, че и в тази част съдебният акт е правилен и законосъобразен.

Разпоредбата на чл.24 НК предоставя правната възможност на съда, в случаите, в които наложените на осъдения наказания за престъпленията, включени в съвкупността, са от еднакъв вид, да увеличи така определеното общо, най-тежко наказание най-малко с една втора, като така увеличеното наказание не може да надминава сбора от отделните наказания, нито максималния размер, предвиден за съответния вид наказание.

Приложението на този институт е бил предмет на задължително за съдилищата тълкуване, дадено с Постановление № 4/1965г. на ОСНК на ВС и с Тълкувателно решение № 3/2009г. на ОСНК на ВКС. При преценката за приложение на тази материалноправна норма- на чл.24 НК, в съда трябва да е налице убеждение, че ако тя не бъде приложена, не биха се осъществили желаните от законодателя цели на чл.36 НК.

Първоинстанционният съд е приел, че следва да бъде приложена правната норма на чл.24 НК, като подробно е изложил аргументите си. Първата инстанция е мотивирала конкретното завишаване на общото наказание с три месеца „лишаване от свобода“ с това, че същият е многократно осъждан на наказание лишаване от свобода, с още 13 акта извън този предмет на производството;осъждан е за разнородна престъпна дейност, в кратък период от време след изтърпяване на предходно наказание „лишаване от свобода“ Т. е извършил деянията по цитираните по- горе четири НОХД.

Въззивният състав, счита, че районният съд не е подценил данните за обществената опасност на включените в съвкупността престъпления, респективно личната обществена опасност на Т..Осъденото лице е демонстрирало трайно престъпно поведение, насочено към извършване на престъпления от различен вид, нежелание да се поправи и да съобразява

поведението си със законите и държавните нрави.

Всички тези обстоятелства изградиха убеждението у настоящия съдебен състав, че първоинстанционният съд е приложил правилно разпоредбата на чл. 24 НК. Съдът счита, че отегчаващите отговорността обстоятелства надделяват над смекчаващите, видно от приложените по делото писмени доказателствени средства - справка за съдимост и уведомително писмо, изходящо от началник на сектор при Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Поради това наложеното общо най-тежко наказание се явява неспособно да постигне целите на специалната превенция по чл.36 НК и следва да бъде увеличено с три месеца, който размер е съобразен с изискванията на чл.24 НК.

В съответствие с разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „а“ и б. „б“ от ЗИНЗС СРС е определил така формираното, увеличено по реда на чл. 24 от НК наказание за групата, да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим.

При извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваното определение, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи неговото отменяване или изменение, като СГС намери, че първоинстанционният съд правилно е използвал законовата възможност на чл.24 НК и определението следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 6 вр. чл. 338 от НПК **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД**,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло протоколно определение от 29.05.2023 г., постановено по НЧД № 1054/23 г., СРС, НО, 115 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____